

36 • JIRÁSKŮV • HRONOV • 13. SR
PNA • 22. HOD. • 36 • JIRÁSKŮV • H
RONOV • 13. SRPNA • 22. HOD. •

36 • JIRÁSKŮV • HRONOV • 13. SR
PNA • 22. HOD. • 36 • JIRÁSKŮV • H
RONOV • 13. SRPNA • 22. HOD. •
36 • JIRÁSKŮV • HRONOV • 13. SR
PNA • 22. HOD. • 36 • JIRÁSKŮV • H
RONOV • 13. SRPNA • 22. HOD. •

Vážení přátelé, soudruzi a soudruzi!

Představením hry Ladislava Stroupežnického Naši furianti skončil 36. Jiráskův Hronov. Jeho výsledky byly vyhlášeny a význam zhodnocen. Dovolte mi proto k jeho závěru jen několik málo slov. Myslím, že mohu prohlásit, že Jiráskův Hronov byl úspěšný a že se důstojně včlenil do kulturního života Východočeského kraje i celé naší vlasti.

V zájmu a pozornosti, která byla letošního Hronova věnována od souborů, institucí i jednotlivců ze všech krajů, čehož si velice vážíme, vidíme důkaz toho, že ochotnické divadlo je významnou součástí lidové umělecké tvořivosti a naší kultury vůbec. Spatřujeme v tom dále potvrzení již dříve v průběhu socialistické kulturní revoluce poznání skutečnosti, že ochotnické divadlo je živé a potřebné jako cenná součást umění. Je zřejmé, že aktivní účast na vytváření umění se stala součástí životního stylu naší společnosti. Dobré ochotnické divadlo je a bude jisté i nadále schopno člověku sloužit, dávat, otvírat mu přístup ke kráse, k pravdivému pohledu na svět a lidské vztahy.

Při podobných setkáních, jakým je Jiráskův Hronov si člověk ještě hlouběji uvědomuje myšlenky rezoluce XIII. sjezdu KSČ k naléhavým otázkám dalšího rozvoje socialistické kultury.

Strana v rezoluci vyslovila velkou důvěru umělcům a pracovníkům kultury. Očekává od nich otevřenou a přímou podporu socialismu a všeho toho, oč tato společnost usiluje a co uskutečňuje.

Svou důvěru u umělce dokazuje dokument i tím, že ponechává volnost pro jejich tvůrčí postupy, nechce je svazovat předem stanovenými normami, ale spíše je vyzývá k opuštění pohodlných a vyšlapaných cest a vybízí k odvaze, k novým tvůrčím činům.

Slyšíme často stesky, že v dokumentu není věnováno lidové umělecké tvořivosti tolik místa, kolik si tato společensky významná činnost zaslouží. Ale což požadavek, aby cesta umění k lidu byla také cestou lidu k umění nezahrnuje právě širokou a vlivnou oblast amatérského umění, amatérského divadla? Dokument výrazně naznačuje, že tu jde přece o dlouhodobý program kulturní činnosti, ve kterém mají stejné odpovědné místo a poslání školy, tisk, kina, televize i dobrovolná zájmová činnost a ta především, z toho závažného důvodu, že obohacuje lidský život v jeho citové oblasti, přispívá k rozvoji lidského poznání a vytváří ušlechtilou náplň volného času zejména u mladých lidí. Celým dokumentem prolíná velké úsilí o jednotu kultury, o takovou jednotu, která je diferencována a nikoliv rozštěpená.

Ceníme si u zájmové činnosti, u amatérského divadla, že dovede vytvářet kolektivy dobrovolných pracovníků spojených společnými zájmy.

Východočeský kraj, který je pořadatelem Jiráskova Hronova, oceňuje význam Jiráskových Hronovů právě pro ono velké a krásné nadšení dobrovolných pracovníků, kteří se sem i letos sjeli z celé republiky, pro onen vnitřně ideově spřízněný a dychtivý kolektiv lidí, kteří se tu chtějí mnoho a mnohé dozvědět. Dobře pozorujeme jak stoupá myšlenková a umělecká úroveň a závažnost Hronovů. Svědčí o tom práce divadelních klubů, práce hodnotící a lektorská i zájem ze zahraničí. Dnes si již ani neumíme představit budování moderní kulturní tradice Východočeského kraje bez Jiráskových Hronovů. Chceme, aby byly ještě lepší, aby měly vyšší kritéria a větší požadavky. O to by se spolu s námi měli i nadále starat sami pracovníci amatérského divadla v souborech, poradních sborech. Aby byl Hronov výsledkem jejich usilování, jejich zářazení do celého velkého kulturního programu naší vlasti.

Závěrem chci co nejupřímněji poděkovat všem, kteří se na přípravě a průběhu letošního Jiráskova Hronova podíleli, všem souborům, které se Hronova zúčastnily, diskusním klubům, všem organizátorům a prostřednictvím místních orgánů i občanům Hronova. Děkuji také milým hostům z NDR a Rakouska za milou návštěvu. Dále bych chtěl vyzvednout podíl těch závodních klubů a JZD, které se hronovského festivalu zúčastnily a poděkovat jejich souborům za vystoupení v mimodivadelním programu.

Všem amatérským divadelním souborům a přátelům divadla přeji mnoho úspěchů v další práci.

Z projevu Karla Štancila,
naměstka předsedy a předsedy SK VČ KNV

Když jdou děti ze školy, dostanou domácí úkol. Doma ho napíší či od někoho opišou. Při rozchodu z Hronova si nemůžeme uložit domácí cvičení, umět dělat divadlo se nedá od nikoho opsat. Po celý rok může však být mezi námi jednotící pojítko. Bude v celistvém poznávání divadla a jeho problémů. Mnohý vesnický režisér srovnává všechno co uvidí jen se svou vesnicí. To je chyba. Je nad slunce jasné, že na vesnici nelze hrát všechno, včetně Ionesca nebo Dürrenmatta. Lidé víc chodí na veselohry, klasické historické hry. Soubor jim je bude hrát. Když je ale bude inscenovat s vědomím pospolitosti souvislosti divadla jako celku, bude je hrát lépe. Moc málo se učíme, poznáváme, protože se uklidníme tím, že u nás doma to stejně nejde dělat. Poznávat například dílo avantgardy je také zdrojem inspirací. Školou fantazie. Fantazie nemá domovské právo jen v Praze, ale všude, kde jsou lidé. Bez tvůrčí fantazie nejde hrát ani ta Maryša nebo Strakonický dudák. Právě pro tento oblíbený okruh her se fantazie skoro vyhostila, dostává se záruka titulu. Lidská fantazie vytvořila v umění skvělá díla, bez fantazie by přestalo umění existovat. Nebyly by výtvoři, které nás v životě obklopují. Nebylo by pro co žít. Říká se učit život bohatší. A myslíme na peníze. Svíráme v ruce chladnou minci a nevíme si ani co je na té nové pětikoruně fantazie, která ji proměnila v zajímavé výtvarné dílo. Nemusíme nosit v kapse hrudky zlata či neopracované kusy drahokamů, abychom za ně koupili chleba a máslo. Náš zájem o divadlo připomíná někdy stav, kdy se kupovalo za neopracovaný drahokam či hrubou hroudu nečistého zlata. To proto, že nás uchvacuje jen atmosféra kolem divadla, reflektory a potlesk diváků. Zájem o divadlo se však může podobat té minci, která nahradila zlato a stala se díky lidské fantazii skutečným estetickým působícím dílem.

Výsledky 36. Jiráskova Hronova

Titul Vítěze 36. Jiráskova Hronova a peněžitou odměnu 3.000 Kčs získává soubor OB Bratislava-Nivy za inscenaci NICCOLO MACHIAVELLI

MANDRAGORA

Porota 36. Jiráskova Hronova dále udělila ceny bez ohledu na pořadí dalším třem inscenacím:

Cena Východočeského KNV

ČK ROH Makyta Púchov
Ivan Mykytenko:
Sólo na flétnu

Cena Krajského výboru ČSM

Vojenský soubor INKLEMO
Václav Bárta:
O ZLYCH MAZÁČÍCH
a HODNÝCH KUCHARČÍCH

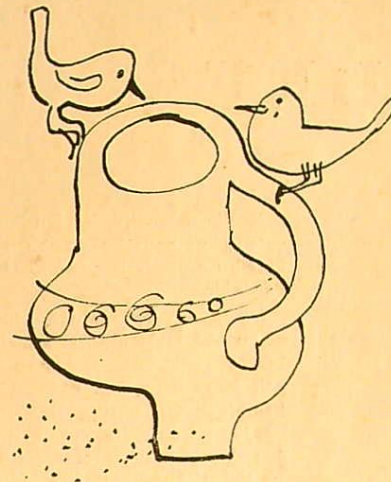
Cena Krajského osvětového střediska

Divadelní studio J. Skřivana ZK ZKL Brno
Bronislav Nušič:
Truchlíci pozůstali

Ceny jednotlivcům za herecké výkony na 36. Jiráskově Hronovu

Cena Ostředního domu lidové tvořivosti

V. Hodoňovi za roli Hryhoryje Jarčuka
v inscenaci hry Ivana Mykytenka
Sólo na flétnu

Cena ONV v Náchodě

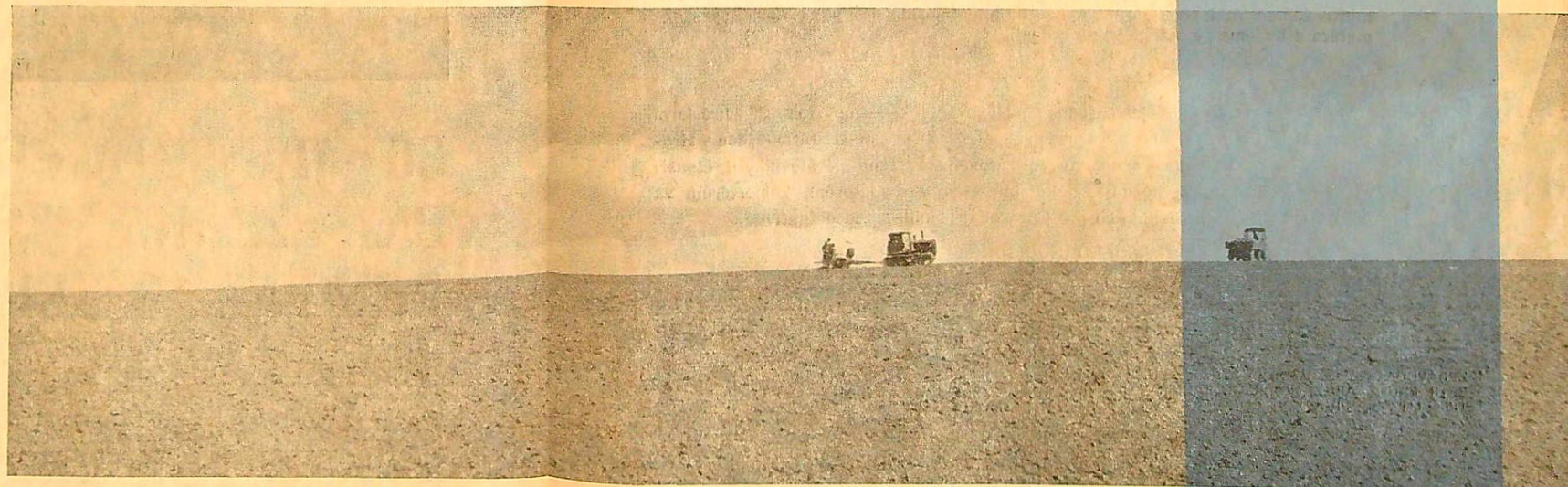
L. Walleztkému za roli Agatona Arsiče
v inscenaci hry Bronislava Nušiče
Truchlíci pozůstali

Cena MěstNV v Hronově

M. Kovářikovi za herecký výkon v pořadu
Dokud tohle trvá

Čestná uznání 36. Jiráskova Hronova

Divadelnímu souboru Tyl ZK Meopta Přerov
za záslužnou práci v oboru divadla pro děti
Antonínu Vorlovi za soustavnou scénografickou spolupráci s amatérskými soubory
a výpravy ke hrám Truchlíci pozůstali
a Naši furianti
Evě Maškové za herecký výkon v roli Sarky
ve hře B. Nušiče Truchlíci pozůstali
Jirimu Křešovi za režii Stroupežnického
hry Naši furianti
Miroslavu Kotkovi za herecký výkon ve hře
Marie Octobre

Košile, odznaky, letošní Zpravodaje, holící strojky se objeví na dně asfaltu na sedátku autobusu do Náchoda, Skalice, Hradce, Prahy nebo kufríku a vyšibují z hronovského nádražíčka, nebo vyskáčí po rozbitém Pardubic.

Novináři, zpravodajové a korespondenti prolétnou ještě ve zpožděném vlaku své myšlenky na kurzivky, recenze, sloupky, nebo noticky. Rozblasoví redaktoři prostříhají několik barevných krabic pásků (bože, co-pak jsme toho tolik natočili?) a denní zprávy oznámí uprostřed autokempingových aktualit laureáta 36. Jiráskova Hronova. Odteléfonované zprávy se objeví na prvních stránkách pondělníků, a budou obsahovat jen docela malé, přehlednuté šotky. My si noviny uložíme a počkáme na třiceti či pětáctýřicetirádková zamyšlení, abychom věděli, že Hronov definitivně skončil.

Ale to už od maternického lesa přes divadelní sloupoví a věžičku školy prolétnou první mlhovité mraky. Čekání na zastávce před školou na prochládající autobus bude čím dál tím méně příjemné. Nostalgické náměstí smete listí ještě dříve, než ukopané špičky bot hronovských školáků. V divadelních klubech budou zase rok moci být třídy. Místo dürenmattovského modelu a ibsenovského reálu budou se probírat základy relativních čísel a algebraické rovnice. Do prostředka diskusního pléna v sokolovně přijdou bradla a kůň napříč, informační kancelář na rohu náměstí bude třeba vybírat poplatky za nájemné, a v Turistovi vypraví celý jeden vlak do Mamaie a Zlatých Písků.

Ale v malém sálku v Litvínově se bude už třetí týden zkoumat nová sbírka, v zatékajícím sále staré hospody odehrají Skřivani dvanácté představení sezóny (hergot, tu elektriku tady maj' ale zas zřušovanou) a Jiří Beneš udýchaně dojde až k tiráži hronovského čísla Amatérské scény.

Ale to už si znovu bude výběrová porota dělat kolečka, otazníky a podtržené vykřičníky. Aby se mohlo říkat: Tak tenhle a tenhle, anebo ještě možná tenhle. Až k tomu dojde, tak to už i my budeme zase pod rukama metěra a budeme se otáčet jedna radost. (lr)

A ještě jednou poděkování — celému štábu 36. Jiráskova Hronova, všem jeho spolupracovníkům za krásný týden v Hronově. Loučíme se zároveň se všemi návštěvníky i čtenáři Zpravodaje, děkujeme všem distributorům, kolportérům za všechno co pro Zpravodaj učinili. A teď definitivně

NA SHLEDANOU NA

ZPRAVODAJ 36. JH. VYDÁVÁ ŠTÁB 36. JH. REDAKCE:
PETR PRŮŠA, ALICE ŽIDLICKÁ, LADISLAV RYBIŠAR.
TISK: MTZ 413, PROVOZ HRONOV. N-05*6510

37. JH